

“L'estimem apassionadament, aquest món”

El món ens espera. Sí!,
l'estimem apassionadament,
aquest món, perquè Déu així
ens ho ha ensenyat: Sic Deus
dilexit mundum... —així Déu
estimà el món; i perquè és el
lloc del nostre camp de batalla
—una bellíssima guerra de
caritat—, a fi que tots
aconeguim la pau que Crist ha
vingut a instaurar. (Solc, 290)

21 de febrer

Ho he ensenyat constantment amb paraules de la Sagrada Escripura: el món no és dolent, perquè ha sortit de les mans de Déu, perquè és criatura seva, perquè Jahvè l'esguardà i veié que era bo (Cfr. Gen 1, 7 y ss.). Som nosaltres els homes que el fem dolent i lleig, amb els nostres pecats i les nostres infidelitats. No en dubteu, fills meus: qualsevol mena d'evasió de les honestes realitats diàries és, per a vosaltres, homes i dones del món, cosa oposada a la voluntat de Déu.

Al contrari, heu d'entendre ara -amb claredat nova- que Déu us crida a servir-lo *en i des de* les feines civils, materials, seculars de la vida humana: en un laboratori, al quiròfan d'un hospital, a la caserna, a la càtedra universitària, a la fàbrica, al taller, al camp, a la llar familiar, i en tot l'immens panorama del treball, Déu ens hi espera cada dia. Sapiguen-ho bé: en les situacions

més comunes hi ha quelcom de sant,
de diví, amagat que pertoca a
cadascun de vosaltres de descobrir.

Jo solia dir a aquells universitaris i
aquells treballadors que venien a mi
cap allà els anys trenta, que havien
de saber *materialitzar* la vida
espiritual. Els volia apartar així de la
temptació, tan freqüent llavors i ara,
de portar com una doble vida: d'una
banda, la vida interior, la vida de
relació amb Déu; i de l'altra, diferent
i separada, la vida familiar,
professional i social, plena de petites
realitats terrenals. (Converses amb
Mons. Escrivà de Balaguer, n. 114)